

Grenze und Šport - die erste čojče Disziplin in Olympia?

Die deutsch-tschechische Sportwelt lebt, dank Sakypaky. Hinter dieser angeblichen (Tarnung!) Reisetheaterprojektgruppe stecken 20 čojče (zehn tschechische und zehn deutsche) knallharte Sportdesignprofis, die in der ersten Projektwoche in Písek den vollendeten Sport für das čojče Grenzgebiet ersonnen und dann im Selbstversuch in Heidmühle erprobt haben. Hier im Blog erlebt die čojče Sportart nun ihre Weltpremiere, willkommen, liebes Grenzhopping!

G.: Guten Tag, lieber Blogger.

B.: Könntest du dich einmal für unserer Leser vorstellen?

G.: Ahoj und Čojčijo, ich bin die frischgebackene čojče Sportart, liebe Blogleser. Um mich zu spielen, braucht ihr fünf Dinge: Eine čojče (d.h. deutsch-tschechische und offene) Landesgrenze und einen Weg, der die Grenze mehrmals schneidet. Dann braucht ihr noch Grenzmarkierungen für die Orientierung, eine durchtrainierte Beinmuskulatur für die Sprünge und ein cojces Grundvokabular für die Begrüßungen.

B: Und wie spielt man dich dann konkret?

G.: Los geht es am Start, d.h. an der einen Seite der Grenze. Vorher wärmen sich die Spieler mit Sonnengruß und mamemimomu für die Artikulation auf. Dann stellen sie sich beliebig auf, ich habe einen dynamischen Start (hochmodern!): Einer kann anfangen, wenn ihm danach ist und die anderen gehen hinterher. Er hüpf über die Grenze und wandert los. Die anderen wiederholen seine Bewegungen. Wenn er im Nachbarland auf dem Boden aufkommt und immer wenn er später einen Einheimischen sieht, schreit er die landestypische Begrüßung (Ahoj oder Hallo). Beim Grüßen sollte er sich leicht verbeugen, das gibt Bonuspunkte. Kommt er auf dem Wanderweg wieder an die Grenze, wiederholt sich alles in der anderen Sprache.

B.: Ein sehr eingängiges Hüpfkonzept. Und wie werden die Spieler bepunktet?

G.: Bewertet werden Eleganz, Aussprache, Hüftschwung beim Wandern und der allgemeine dynamische Eindruck, ob sie sich also auf schön-fließende Art bewegen, wenn sie mich spielen. Und dann habe ich auch noch Bonuspunkte!

B.: Verrate uns doch ein paar Boni.

G.: Aber klaro: Bonuspunkte vergibt man bei mir für die Verbeugung beim Grüßen oder die landestypische Begrüßung von Tieren und Pflanzen: Macht der Hund nun Wau oder Baf, die Katze Miau oder Mňou, die Kuh Muh oder Bú, der Baum Raschel-Schwank oder Rašl-Švank, die Ente Natnat oder Kvak? Und wer den Weg auf den Händen zurückgelegt, bekommt den Kopfstandbonus (alle Punkte x 1,4 gerechnet).

B.: Wie führt das Punktesammeln bei dir denn zum Gewinn?

G.: Čojče Sportlichkeit geht vor, deshalb hat erstmal jeder gewonnen. Dann gibt es noch als Competition die Abstufung nach der Punktzahl: der Letzte hat gewonnen, der Vorletzte hat mehr gewonnen, der Vorvorletzte noch mehr usw. Zum Schluss stehen aber alle auf ersten Stufe des Siegertreppchens (eine besonders breite Spezialanfertigung!).

B.: Das ist doch mal neu und erfrischend. Vielen Dank, liebes Grenzhopping und viel Glück auf deiner Karriere. Der als Sakypaky getarnte Sportversuchs-Thinktank hat übrigens bereits olympisches Patent angemeldet und hofft, dass die Kommission am Abend des 2. Juni im Haus der Jugend in Passau eine Entscheidung trifft. Dann wird Grenzhopping olympische Disziplin!

Dennis V.

Hranice a Šport – první čojčská disciplína na Olympiádě?

Českoněmecký sportovní svět žije, díky projektu Sakypaky. Za touto údajně divadelní skupinou (kamoufláž!) se skrývá 20 čojčských (deset českých a deset německých) nabušených vrcholových sportovců, kteří během prvního týdne projektu v Písku vymysleli sport pro čojčské pohraničí a poté ho otestovali sami na sobě v Heidmühle. Na tomto blogu zažívá nová čojčská disciplína svou premiéru, vítěj, hopsání přes hranici.

H: Dobrý den, milí čtenáři.

B: Mohlo by jsi se nejprve představit našim čtenářům?

H: Ahoj, jsem čerstvá čojčská disciplína, milí čtenáři blogu. Abyste mě mohli hrát, potřebujete pět věcí: jednu čojčskou (to znamená česko-německou a otevřenou) hranici a cestu, která hranici několikrát dělí. Poté potřebujete ještě hraniční značení pro orientaci, dobře trénované svalstvo dolních končetin pro skoky a základní čojčskou slovní zásobu pro pozdravy.

B: A jak se to hraje konkrétně?

H: Začíná se na startu, to znamená na jedné straně hranice. Nejprve se hráči rozehrájí pozdravem Slunci a mamemimomu pro dobrou artikulaci. Poté se libovolně rozestaví, já upřednostňuji dynamický start (jak moderní!): Hráč začne, když se mu chce a ostatní ho následují. Skáče přes hranici a wandruje. Ostatní napodobují jeho pohyby. Vždy, když dopadne v sousední zemi na zem a vidí přítom krajana, zakřičí z plných plic typický pozdrav (Ahoj nebo Hallo). Během pozdravu by se měl trochu uklonit, za to jsou bonusové body. Když při wandrování opět natrefí na hranici, opakuje se vše v druhé řeči.

B: Velice chytlavý hopkací koncept. A jak jsou hráči bodováni?

H: Boduje se elegance, výslovnost, hopkací rozmach při wandrování a celkový dynamický dojem, zda se hezky

plynule pohybují, když mě hrají. A pak mám ještě plusové body.

B: Prozrad' nám něco o tvých plusících.

H: No prostě: Bonusové body se udělují za poklonu při pozdravu nebo pro místně typické pozdravení zvířat a rostlin: dělá pes wau nebo baf, kočka miau nebo mňau, kráva muh nebo bú, strom raschel-schwank nebo rašl-švank, kachna natnat nebo kvak? A kdo zvládne cestu po rukou, dostane bonus za stoj na hlavě (všechny body 1,4 krát)

B: A jak se tedy vyhráváš?

H: Čojčská sportovnost je hlavní, proto vyhrává každý. Poté je ještě soutěživost odstupňována podle počtu bodů: poslední vyhrál, předposlední vyhrál více, předpředposlední ještě více atd. Nakonec ale všichni stojí na vrcholu stupňů vítězů (ve speciálním širokém provedení).

B: To je tedy nové a osvěžující. Děkujeme, milé hopsání přes hranice a hodně štěstí ve tvojí kariéře. Sportovní komise maskovaná jako divadelní projekt Sakypaky už zaregistrovala svůj olympijský patent a doufá, že výbor se rozhodne večer 2. června v domě mládeže v Pasově. Pak se hopsání přes hranici stane olympijskou disciplínou.

Dennis V.